

BAZÁR

A kalmársereg arra vár,
hogy megnyíljon a dús bazár.

Inas! sűrödj, mert jó nap ez,
rakodjunk gyorsan, este lesz.

A deszka durva, meztelen;
takard le gyolccsal nesztelen.

Ez itt a legpuhább sarok;
itt lesznek selymek, bársonyok.

Melléjük új tárgy, új csoda:
az álmainak vánkosa.

A mély sarokba egyedül
csak szemfedő s más nem kerül.

Melléjük drága, hús brokát,
mely fődte lelkem csarnokát.

A piros szavak ékszere
kerüljön sorban ide le.

A gyémántkönnyek gyöngyeit
talán itt könnyen meglelik.

Nézd: itt a színarany kalit;
ez rejti lelkem titkait.

Itt rab tán ezer éve már
a sok gyors gondolatmadár...

...E drága kincset rakd föl itt;
nagyon vigyázz, mert eltörik.

A legközepen, jó helyen,
fehér rózsák közt itt legyen.

Tövissek, rózsák mélyiben
véresen égjen: a szívem.

Úgy. És most minden a helyén...
Vevőket hozni megyek én.

S míg így kiáltok, szám remeg:
»Koldus kalmárok, vegyetek!»

Vitnyédi Németh István.